

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.430/2024/2.

A tanács tagjai: Dr. Vitál-Eigner Beáta a tanács elnöke
Dr. Rák-Fekete Edina előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit bíró
Dr. Horváth Tamás bíró

A felperes: Név1
(cím1)

A felperes képviselője: Maklár Ügyvédi Iroda
(eljáró ügyvéd: Dr. Maklár Zoltán
cím2)

Az alperes: Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága
(cím3)

Az alperes képviselője: Karl, Verasztó, Bleyer Ügyvédi Iroda
eljáró ügyvéd: Dr. Bleyer Barnabás
(cím4)

A per tárgya: végrehajtói szolgálattal kapcsolatos közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős ítélet: a Fővárosi Törvényszék 2024. április 17. napján kelt 103.K.700.565/2023/30. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A befogadhatóság alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a Név2 Bíróság mellé kinevezett önálló bírósági végrehajtó. A Budapest Környéki Törvényszék mellett működő Bírósági Végrehajtói Fegyelmi Bíróság fegyelmi tanácsa a 2013. május 31. napján kelt Fgy-Vh.14/2012/38. számú határozatával a felperest fegyelmi vétség miatt hivatalvesztéssel sújtotta. A Kúria mellett működő Bírósági Végrehajtói Fegyelmi Bíróság fegyelmi tanácsa a 2016. február 24. napján kelt Vh.Fgyf.1/2016/8. számú jogerős határozatával az elsőfokon eljáró fegyelmi tanács határozatát megváltoztatta és a felperessel szemben 50.000 forint pénzbírságot szabott ki. A felperes a pénzbírságot 2016. május 11. napján megfizette.

[2] A felperes 2022. december 8-án a végrehajtói szolgálata folyamatosságának megállapítása iránti kérelmet terjesztett elő az alperesnél a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 234/A. §-a alapján.

[3] Az alperes a 2023. január 13-án kelt SZTFH/519-1/2023. számú határozatával a felperes kérelmét a Vht. 234/A. §-a, valamint a Vht. 306/I. §-a alapján elutasította. Határozata indokolásában a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar hivatali szerve (a továbbiakban: MBVK) tájékoztatása alapján megállapította, hogy a felperest 2015. szeptember 1-jét követően egy alkalommal jogerősen olyan fegyelmi büntetéssel sújtották, amely súlyosabb a figyelmeztetésnél, illetve az írásbeli megrovásnál, amely miatt a felperes esetében kizárt a végrehajtói szolgálat folyamatosságának megállapítása.

A kereseti kérelem

[4] A felperes keresetében kérte az alperes határozatának megsemmisítését. Indítványozta az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését.

A bírói indítvány és az Alkotmánybíróság határozata

[5] A jelen perrel lényegében azonos ténybeli és jogi alapon a Fővárosi Törvényszék előtt indult 105.K.700.377/2023. számú perben eljáró bíróság - a felperes indítványára - az eljárását felfüggesztette és kezdeményezte annak Alkotmánybíróság általi megállapítását, hogy a Vht. 297. § (1) bekezdése első mondatának „– a 234/A. §-ban foglalt kivétellel –” szövegrésze ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, valamint a jogszabályi rendelkezés e szövegrészenek megsemmisítését, továbbá a szövegrész alkalmazhatóságának kizárását.

[6] Az Alkotmánybíróság a 3519/2023. (XII. 14.) számú határozatával (a továbbiakban: ABH) a bírói indítványt elutasította. Indokolása szerint „a Vht. 234. §-ának második fordulata a már szolgálatot ellátó végrehajtókat előnyben részesíti az általános szabályokhoz – miszerint a végrehajtói állást pályázat útján kell betölteni – képest. Bár a végrehajtónak ebben az esetben nem kell megmérettetnie magát egy versenyeztetési eljárásban, így nem kell pályázatot benyújtania, de nyilvánvalóan ekkor is meg kell felelnie a kinevezéshez szükséges törvényi előírásoknak. A kedvezmény igénybevételét kizáró szempontokat a Vht. 234/A. §-a és a Vht. 306/I. §-ának második mondata definiálja, ezek fennállása nem teszi lehetővé a végrehajtói szolgálati jogviszony folyamatosságának a megállapítását” {[35] bekezdés}. „E szempont – bár hátrányként jelenik meg a végrehajtói állást betöltő személyre nézve – alapvetően nem szankcionáló jellegű, valójában a végrehajtói szolgálati jogviszony kedvezményes megújítására irányuló kizáró feltételként értelmezhető, így nem zárja ki azt, hogy a végrehajtó pályázat útján újból elnyerje a tisztséget” {[36] bekezdés}. „Az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az adott esetben a 2022. augusztus 1-én hatályba lépő rendelkezés a végrehajtói jogviszony egy későbbi időpontban esedékessé váló megújítására vonatkozó kedvezményes lehetőséget érintő kizáró feltételt tartalmaz. Az indítványban kifogásolt rendelkezés tehát nem a kihirdetését megelőző időre nézve állapított meg kötelezettséget és nem a végrehajtók korábbi jogállását vagy a már teljességbe ment végrehajtói jogviszonyt változtatja meg, ezért az nem ütközik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének részét képező visszaható hatályú jogalkotás tilalmába” {[37] bekezdés}. Kiemelte azt is, hogy a közjogi jellegű végrehajtói szolgálati jogviszony esetében az állam nagy szabadsággal rendelkezik a jogviszony feltételeinek, tartalmának meghatározása során {[38] bekezdés}.

Az elsőfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[8] Indokolásában hangsúlyozta, hogy az alperes hatáskörébe tartozott a kérelem elbírálása, amely során a MBVK-tól a döntéshozatalhoz szükséges – köztük a felperes fegyelmi büntetésére vonatkozó – adatokat kérhetett, amelyeket az eljárásban jogszerűen használta fel, így az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 62. § (2) bekezdésének sérelme nem valósult meg. Az MBVK válaszában a Vht. 250/A. § (7) bekezdését is megjelölte, amellyel kapcsolatban rámutatott arra, hogy az adat törlésére vonatkozó kötelezettség nem feltétlenül azonos annak megsemmisítésével. A per tárgya az alperesi határozat jogszerűsége, amivel összefüggésben a felperes arra irányuló adatvédelmi kifogásainak elfogadása végső soron a Vht. 297. §, 234/A. § és 306/I. § rendelkezéseinek kiüresedését jelentené. Az esetleges adatvédelmi incidens felmerülése, az adatok kezelésének jogszerűsége pedig nem a jelen per tárgya.

[9] Az ABH [36] bekezdésében levezetett értelmezés alapján kiemelte, hogy az Alkotmánybíróság a végrehajtói szolgálati jogviszony folyamatossága megállapításának akadályát – a végrehajtói állást betöltő személyre nézve – bár hátrányként, azonban nem szankcionáló jellegűként határozta meg. Az Alkotmánybíróság egyértelműen úgy foglalt állást, hogy a kifogásolt rendelkezés alapvetően nem szankcionáló jellegű, valójában egy kedvezményt kizáró feltételként értelmezhető. A Vht. 234. §-ának második fordulata a már szolgálatot ellátó végrehajtókat részesíti előnyben az általános szabályok szerint (vagyis pályázat útján) végrehajtói állást betölteni szándékozókhoz képest. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a privilegizált körből való kiesés, vagyis a szolgálat pályázat nélküli meghosszabbításának lehetőségétől való elesés valójában egy kedvezmény elvesztését jelenti, ekként a hátrányos jogkövetkezmény körébe nem sorolható. Erre utal az Alkotmánybíróság az ABH [37] bekezdésében rögzített végkövetkeztetése, amely a kifogásolt jogszabályi rendelkezést a végrehajtói jogviszony egy későbbi időpontban esedékessé váló megújítására vonatkozó kedvezményes lehetőséget érintő kizáró feltételként határozza meg. Az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy a Vht. 234/A. §-a és 306/I. §-ának második fordulata a kedvezmény igénybevételét kizáró szempontokat tartalmazza, amelyek fennállása nem teszi lehetővé a végrehajtói szolgálati jogviszony folyamatosságának megállapítását. Az ABH-nak a [34]-[37] bekezdésében tett megállapítások végkövetkeztetése szerint a sérelmezett jogszabályi rendelkezésnek nincs visszaható hatályú alaptörvény-ellenes tartalma, ugyanis nem a kihirdetését megelőző időre nézve állapított meg kötelezettséget és nem a végrehajtók korábbi jogállását vagy a már teljességbe ment végrehajtói jogviszonyt változtatja meg.

[10] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy a felperest 2015. szeptember 1. napját követően sújtották jogerősen írásbeli megrovásnál súlyosabb (pénzbírság) fegyelmi büntetéssel, amelyet a Vht. 306/I. §-a alapján a felperes végrehajtói szolgálata folyamatosságának megállapításakor értékelni kellett. Sem az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, sem a jogalkotásról szó 2010. CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 15. § (1) bekezdése alapján nem vonható le az a felperes által állított következtetés, hogy a Vht. 297. §-ának kiegészített normatartalmát kizárólag a módosítás hatályba lépését követően jogerősen kiszabott fegyelmi büntetések esetén lehet alkalmazni, tekintve ugyanis, hogy az Alkotmánybíróság egyértelmű megállapításai alapján a Vht. tárgyidőszakban hatályos 234/A. §-a nem értékelhető a Vht. 297. § (1) bekezdésének alkalmazásában hátrányos jogkövetkezményként, amely a Vht. 297. § (1) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén megszűnt volna. A felperes fegyelmi büntetésének tényét a végrehajtói szolgálata folyamatosságának meghosszabbítása iránti kérelem elbírálása során nem lehetett figyelmen kívül hagyni. A Vht. 234/A. §-a pedig írásbeli megrovásnál súlyosabb fegyelmi büntetés esetén nem teszi lehetővé a szolgálat folyamatosságának megállapítását, amire figyelemmel az alperes a felperes fegyelmi büntetését helyesen értékelve jogszerűen utasította el a felperes kérelmét. Az ABH-ra figyelemmel az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezésére irányuló indítványt mellőzte.

A befogadás iránti kérelem

[11] A felperes a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását, a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését; másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[12] Felülvizsgálati kérelme befogadhatóságának jogszabályi alapját a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontjában jelölte meg. Befogadás iránti kérelme a) pontjában előadta, hogy az ügy elbírálása tekintetében alapvető jelentőségű kérdés annak a Kúria által történő megítélése, hogy a Vht. 2022. augusztus 1-től hatályos 297. § (1) bekezdését a módosításra vonatkozó átmeneti rendelkezéseket tartalmazó Vht. 306/Z. § (4) bekezdésére, valamint a Jat. 15. § (1) bekezdésére tekintettel miként kell értelmezni és alkalmazni. Hangsúlyozta, hogy a jogkérdésnek kétséget kizáróan alapjogi relevanciája is van, annak ugyanis tárgyát képezi az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, és egyben a Jat. 15. § (1) bekezdésének sérelmét eredményező jogértelmezés vizsgálata is. Idézte az Alkotmánybíróság arra vonatkozó megállapítását, hogy „a visszamenőleges jogalkotás tilalmát sérti ezért, ha jogszabály utólag nyilvánít jogellenessé magatartásokat, utólag állapít meg a jogalanyok számára kötelezettségeket, illetve utólag korlátoz jogosultságokat” {8/2005. (III. 31.) AB határozat, ABH 2005, 102, 104.; erről még: 34/1991. (VI. 15.) AB határozat, ABH 1991, 170.; 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [71]}. Kiemelte, hogy a fentiek mellett ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül, hogy a visszaható hatályú jogalkotásnak eltérő megvalósulási lehetőségei vannak. Ennek értelmében a jogbiztonság sérelme nem csak annak következtében merülhet fel, ha a jogalkotó lezárt jogviszonyokat érintően utólag állapít meg eltérő jogkövetkezményeket (ún. valódi visszaható hatályú jogalkotás), hanem akkor is, ha a jogalkotó még le nem zárult jogviszonyok tekintetében alkot e jogviszonyokra kiható új jogi normát, illetve, amikor a jogalkotás a fennálló jogviszonyokban idéz elő változást (ún. azonnali hatályú jogalkotás). Az Alkotmánybíróság például a 10/2014. (IV. 4.) AB határozatban arra mutatott rá, hogy „versenyjogi tényállások esetén a visszaható hatály tilalmával összefüggésben a jogalkotóval szemben megfogalmazott elvárásoknak a tényállások és jogkövetkezmények törvényi megfogalmazása során kell elsősorban érvényesülniük,” „az előreláthatóság és a kiszámíthatóság ugyanakkor a jogalkalmazók irányában is alkotmányos elvárás a jogi normák értelmezése során (Alaptörvény 28. cikk)”. Ennek alapjogi relevanciáját az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdéséből fakadó követelmények is alátámasztják. Az Alkotmánybíróság rámutatott ugyanis, hogy “[a]z alapjogként megfogalmazott nullum crimen/nulla poena sine lege elve a jogbiztonság fent ismertetett tartalmi elemeinek magasabb szintű érvényesülését jelenti elsősorban a büntetőjog területén” {10/2014. (IV. 4.) AB határozat, Indokolás [33]; lásd még: 16/2014. (V. 22.) AB határozat, Indokolás [33]}. Álláspontja szerint a hivatkozott alkotmánybíróági gyakorlatból az következik, hogy a jogalkalmazással összefüggésben a visszaható hatályú jogalkotás tilalmának alapjogi relevanciája az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdése alapján is felmerülhet. A jelen ügyben meghatározó jelentősége annak van, hogy a Vht. 306/Z. § (4) bekezdésének nincs olyan értelmezési lehetősége, amely szerint a Vht. módosított 297. § (1) bekezdésében foglaltakat a jogszabály hatálybalépését követően olyan fegyelmi büntetések tekintetében is lehet alkalmazni, amelyeknek a hátrányos jogkövetkezményei már ex lege megszűntek.

[13] Kérelme b) pontjában kifejtette, hogy a befogadás az alperes, mint országos hatáskörrel rendelkező hatóság adatkezelési gyakorlata jogszerűségének társadalmi jelentősége miatt is indokolt. A jogkérdés e körben a Vht. 297. § (1) bekezdésének, 234/A. §-ának és az információs önrendelkezési jogról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 5. § (1) bekezdésének együttes értelmezése. A Vht. 297. § (1) bekezdésének és 234/A. §-ának az Infotv. 5. § (1) bekezdésének megfelelő értelmezése alapján fennáll az ügy érdemében való eltérő döntés elvi lehetősége, tehát az, hogy a hatóság részére törvényi felhatalmazás nélkül továbbított és felhasznált adatok alapján hozott közigazgatási határozat jogellenes közigazgatási cselekménynek minősül.

[14] Hangsúlyozta továbbá, hogy az alperes elutasító határozataival szemben a végrehajtók egy része bírósághoz fordult. A felvetett jogkérdések tehát relatíve jelentős számban

előforduló új típusú ügyben merültek fel, és mivel a bírósági végrehajtás szervezetét közvetlenül érinti, közvetve a jogalanyok széles körét, a társadalom egészét érinti, és amelyekben a Kúria még nem foglalt állást. Lényeges azon köztudomású körülmény, hogy számos esetben a bírósági végrehajtói szervezet összetételének jogellenes befolyásolására bűncselekmények elkövetésével került sor. Ennek részét képezte az egyes önálló bírósági végrehajtók ellen indított fegyelmi eljárások gyakorlata, amelynek célja olyan helyzet megteremtése volt, amellyel az önálló bírósági végrehajtók jogviszonya megszűnik vagy annak meghosszabbítása akadályokba ütközik. Ezért olyan jogszabálmódosítás történt, amely látszólag megteremti a fegyelmi büntetéshez fűződő, már ex lege megszűnt hátrányos következmények ismételt alkalmazását. Álláspontja szerint az ügy érdemi elbírálása a bírósági végrehajtás szervezetének megfelelő működése, és a bírósági végrehajtás szervezetébe vetett közbizalom helyreállítása és fenntartása érdekében is nélkülözhetetlen.

A Kúria döntése és jogi indokai

[15] A felülvizsgálati kérelem befogadásának törvényben meghatározott feltételei nem állnak fenn.

[16] A Kp. 117. § (4) bekezdése akként rendelkezik, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[17] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[18] A felülvizsgálati bíróság hangsúlyozza, a befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem általában akkor fogadható be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a

jogegység megbomlásának veszélye áll fenn. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel a továbbiakban már nem tartható [Kfv.37.567/2023/2., Kfv.37.232/2023/2.].

[20] A befogadási kérelem a) pontjában felvetett alapjogi relevanciájú kérdések, így a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalma kérdésében az Alkotmánybíróság az ABH [34]-[37] bekezdéseiben már állást foglalt. Az elsőfokú bíróság az ABH-ban foglalt jogértelmezést alapul véve, azzal összhangban {elsőfokú ítélet indokolásának [11] bekezdése} hozta meg ítéletét, ennek az ellenkezőjét a felperes sem állította. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 39. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság döntése mindenkire kötelező, ezért az abban foglaltaktól eltérő jogértelmezésre a Kúriának nincs lehetősége. Minderre tekintettel a befogadás iránti kérelem a) pontját illetően nincs olyan kúriai jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés, amely indokolná a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont szerinti befogadást.

[21] A felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel különösen akkor engedélyezhető a felülvizsgálat, ha a jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti, és ebben az esetben is csak akkor, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában. Mivel a felvetett kérdésekben az Alkotmánybíróság már állást foglalt, ezért a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont szerinti befogadás sem volt indokolt.

[22] A befogadás iránti kérelem b) pontját illetően nem vitatottan az alperesi adatkezelési gyakorlat jogszerűsége és a bírósági végrehajtás szervezetébe vetett közbizalom helyreállítása, valamint az ilyen perek viszonylag nagy száma társadalmi jelentőséggel bírnak, azonban a befogadás iránti kérelemnek nélkülözhetetlen tartalmi eleme a jogértelmezést igénylő „elvi jelentőségű jogkérdés” megfogalmazása. Ilyennek az a jogkérdés minősül, amely a felülvizsgálat alapját képező ügyben, az ügy adott tényállása mellett egy vagy több jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel függ össze. A felperes a befogadás iránti kérelme b) pontjában nem vetett fel olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amely a jelen ügyben alkalmazandó jogszabályoknak az értelmezése kapcsán a konkrét tényállásra figyelemmel felmerült, hanem általánosságban hivatkozott a Vht. és az Infotv. rendelkezései együttes értelmezésének szükségességére. A jogegység biztosítása azonban nem az adott jogszabályok kapcsán általánosságban történő jogértelmezést jelenti, hanem a Kúriának az adott ügyben - jelen ügyben az adattovábbítás jogszerűsége körében - felvetődött konkrét jogkérdésben történő állásfoglalását. A Kúria hangsúlyozza, hogy a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel különösen akkor indokolt a felülvizsgálat, ha a jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti, és ebben az esetben is csak akkor, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában. Elvi jelentőségű jogkérdés hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont szerinti befogadás sem volt indokolt.

[23] Az ügy nem vetett fel az uniós jog értelmezését igénylő kérdést az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 267. cikke értelmében, mindezek hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpont alapján sem volt befogadható a felülvizsgálati kérelem.

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára hivatkozás esetén a befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdése szerint indokolással alá kell támasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében. A felperes befogadás iránti kérelme e pontra vonatkozó indokolást nem tartalmaz, ennek hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont szerinti befogadásnak nem volt helye. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjára nem volt hivatkozás.

[25] A fent kifejtettekre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdés alapján megtagadta.

A döntés rövid tartalma

[26] *A befogadásra meghatározott törvényi feltételek fennállása hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadását meg kellett tagadni.*

Záró rész

[27] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadása tárgyában a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2024. július 4.

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.
a tanács elnöke

Dr. Rák-Fekete Edina sk.
sk.
előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina
bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk.
bíró

Dr. Horváth Tamás sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő